

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TISKOVÁ ZPRÁVA

Uvidět, prožít... | 4 pojetí figury

Viktor Karlík | KW | Ivana Lomová | Jiří Štourač

Výstava: **30. 1. - 12. 4. 2015**

Vernisáž: **29. 1. 2015 v 17.00 hod.**

Místo konání: **Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Komenského 10, Jihlava**

Kurátor: **Jaroslav Grodl**

Výstava představuje čtveřici autorů z jedné generace (Viktor Karlík (1962), KW (1959), Ivana Lomová (1959), Jiří Štourač (1960)). Základním pojítkem je autentická inspirace bezprostředním okolím autora, akcentování přirozeného smyslového vjemu a důraz na celistvost obrazového prostoru. V tomto smyslu vybraná čtveřice z diskurzu své generace, tzv. české postmoderny, vypadá, neboť obecně tu mluvíme o skládaném, vrstveném prostoru, o inspiraci a citování nejrůznějších historických zdrojů, o paradoxním spájení vysokého a nízkého, o práci se znakovým a pojmovým rozměrem skutečnosti. To vše je přítomno u vybraných autorů spíše až v druhém plánu.

Přirozenými nuancemi rozdílných přístupů jednotlivých autorů se výstava zabývá zejména na příkladu práce s lidskou figurou v malbě - což je problematika, kterou se vybraní autoři dlouhodobě věnují. Výstava tak chce na úzkém půdorysu vybraných umělců naznačit mj. možnosti současné figurální malby. Figurální malba je jako nezbytný fenomén a podstatná část spektra umělecké scény přítomna v každé generaci a je kontinuálně rozvíjena, ačkoliv ne vždy bývá povšimnuta a zhusta je dokonce kritizována jako vyčerpaná. Naznačené možnosti pojetí figury ukazují životnost „tradičního konceptu“. Opodstatnění pro zobrazivé či figurální tendence neleží v překračování hranic média samotného, ale v otázce přesné míry invence a autenticity. Platí že, i zdánlivě omezené jemné předivo malířských prostředků může plně akcelarovat osobní tvůrčí koncept.

Viktor Karlík (1962) – v 80. letech výrazná osobnost tzv. druhé generace českého undergroundu, kdy inicioval či se účastnil mnoha neoficiálních (nejen výtvarných) aktivit. Mj. spoluzakladatel a redaktor časopisu Revolver Revue. Za jeho pracemi z 80. let („divoké“ malbami a objekty) se ohlédla nedávná výstava „Podzemní práce“ v Západočeské galerii v Plzni (r. 2012) a toto období autorovi tvorby shrnuje i stejnojmenná publikace. Dalším významným momentem jeho tvorby je dlouhodobě rozvíjený cyklus prací zabývajících se městskou periferií (konkrétně pražská čtvrť Smíchov), kde autor zpracovává vzájemně provázané ikonické motivy v objektech, plastikách, reliéfech, malbách i grafikách. Soustředěně tyto práce představuje kniha Světla města (2011). Nelze pominout ani soubor prací s texty, kde autor výtvarnou formou ztvárňuje citáty, nápisy. Tyto práce souvisí s jeho zkušenostmi jako redaktora i knižního úpravce. Autor graficky upravil řadu publikací, některé z nich ilustroval.

KW (1959) – absolvent AVU v Praze, od r. 1993 působí tamtéž jako odborný asistent v ateliéru malby I Jiřího Sopka. Vystavuje pod značkou KW, eventuálně Q – v případě instalací. Dlouhodobě se zabývá figurální malbou – stejně podstatná je pro něj jak rovina příběhu, tak i výtvarné ztvárnění – proto jeho výstavy bývají zpravidla tematické. Známe je také svými instalacemi v módu „expandované malby“, kdy reaguje na konkrétní prostor – zásadní v tomto směru byla výstava Wake up! (2008, Meetfactory, Praha). Zúčastnil se též důležitých skupinových generačních výstav – Zkušební provoz (1995), Snížený rozpočet (1998) i zásadních přehlídek revivalu malby (Perfect tense, 2003 | Ressetting – Jiné stopy k věčnosti, 2007). Vedle výtvarné tvorby se věnuje hudbě.

Ivana Lomová (1959) – ačkoliv absolvovala architekturu, po studiích se velmi rychle etablovala jako ilustrátorka (přes 25 ilustrovaných knih). Je autorkou komiksového seriálu pro děti. Pracovala také u animovaného filmu. Ve své volné malířské tvorbě se dlouhodobě zabývá člověkem – v průběhu času v širokém obsahovém pojetí od pichlavého ironického pohledu na lidskou existenci po empatické pochopení. Pracuje kontinuálně v obrazových cyklech (Dětství, Dokud nás smrt nerozdělí, Čas, Ráj, Sesterstvo, Kavárny, Cestující), obsahově sevřené proto bývají i její samostatné výstavy – z posledních Cestující, 2012, Galerie Beseda, Ostrava | Kavárny, 2011, Galerie České pojišťovny, Praha | Sesterstvo, 2010, Galerie Fotografic, Praha. Zúčastnila se také řady malířských symposií v ČR (Mikulov, Kutná Hora) i v zahraničí (Itálie, Irsko, Slovinsko).

Jiří Štourač (1960) – absolvent AVU v Praze, kde také v letech 1990-95 působil jako odborný asistent v ateliéru kresby Jitky Svobodové. Zpočátku byl na výtvarné scéně přijímán spíše jako kreslíř (Výstava patnácti, 1988, Prozařování, 1999). Kresbou pojal i své ilustrace ke Kytici klasika K. J. Erbena (Triáda, 2000) – jako ilustrátor je spjat pouze s malým pečlivě vybraným počtem titulů (např. Legenda o Sv. Pijanovi, 2011). Jeho malby vznikají motivicky v plynulé návaznosti – v zásadě autor rozvíjí dvě kontinuální tematické větve – interiéry-zátiší a figurální malby, což potvrdily i samostatné výstavy – z posledních Galerie výtvarného umění Náchod, 2006 | Výstavní síň Sokolská 26, Ostrava, 2010 | Topičův salon, Praha 2014. V současnosti se vedle volné tvorby věnuje restaurování fresek a nástěnných maleb – italské renesanční malíře fresek, ke kterým má velmi vřelý vztah, opakovaně studoval při svých cestách do Itálie.